

arv. Er der intet at arve, består dog i det øvrige Danmark en vis adgang til at få bidrag udbetalt af det offentlige.

I Grønland kan der på lignende måde efter reglerne om underholdshjælp ydes hjælp til et barns underhold, når den ene af forældrene er død. Er der modtaget nogen arv, suspenderes underholdshjælpen formentlig så længe arven rækker.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. punktum, er foranlediget af, at der på landsrådets initiativ blev indsat en bestemmelse i den grønlandske arvelovs § 36, hvorefter skifteretten i visse tilfælde kan lade arveret for børn født uden for ægteskab bortfalde, såfremt det skønnes på urimelig måde at stride mod den efterlevende ægtefælles og det øvrige afkoms tarv, at barnet får del i den efterladte formue. Reglen i stk. 1, 2. punktum, er indsat efter forslag af landsrådet udfra det synspunkt, at et barn, hvis arveret på denne måde bortfalder, måtte være stillet på samme måde som et barn, hvortil der ikke var fastslået et faderskab, men kun bidragspligt.

Stk. 2 omhandler den situation, at den efterlevende ægtefælle ønsker at sidde i uskiftet bo med førstafdødes særkuldbørn — født i eller uden for ægteskab. Dette kræver overøvrighedens tilladelse, og hvis børnene ikke opholder sig hos ægtefællen, kan det være rimeligt og nødvendigt til gengæld at pålægge den pågældende at udrede et underholdsbidrag til sådanne børn, da den efterlevende får fordel af at beholde boet, hvoraf en del er barnets arv. Som det fremgår af § 23, får denne regel ikke betydning i størsteparten af de beskedne grønlandske boer, der enten udlægges for begravelsesomkostninger eller udlægges i særligt grønlandsk lelseje.

Efter dansk ret kan der i en række tilfælde fås udfærdiget bidragsresolution efter den ene af forældrenes død. En sådan resolution skal tjene som grundlag for forskudsvis udbetaling af bidragene gennem det offentlige. I forslaget er der ikke indsat bestemmelser herom, fordi det ikke vil have større betydning, så længe barnet opholder sig i Grønland, hvor der i landsrådsvedtægten er hjemmel til at yde underholdsbidrag til et barn, selvom der ikke foreligger noget privat bidragsdokument. Skulle den situation opstå, at der ønskes udfærdiget resolution, fordi bidraget søges udbetalt i Danmark, kan der ikke være noget til hinder for, at sådan resolution udfærdiges af den myndighed, der har afgjort faderskabssagen.

Til § 22.

Bestemmelsen om, at der kan anmeldes kapitaliseret bidragskrav i boet efter en afdød bidragspligtig, svarer til § 26, stk. 2, i lov nr. 131 af 7. maj

1937, som er opretholdt ved § 22, stk. 3, i lov om børns retsstilling af 18. maj 1960. Den er ny i grønlandsk ret og kan måske forekomme noget byrdefuld. Man har hidtil antaget, at barnet alene har mulighed for at anmelde krav i boet på bidrag, der er forfaldet på dødsfaldets tidspunkt. Bestemmelsen mildnes dog ligesom den foregående regel ved bestemmelsen i § 23, hvorefter den viger i de små grønlandske boer. Også i denne situation må den bidragsberettigede henvises til almindelig underholdshjælp.

Henvisningen til arvelovens § 36 forekommer nødvendig, såfremt man vil opnå hensigten med bestemmelsen i denne paragraf, idet det næppe kan have været landsrådets mening, at det kapitaliserede bidragskrav ikke skulle kunne beskæres ud fra hensyn til enke eller afkom på samme måde som den egentlige arveret for børn født uden for ægteskab.

Til § 23.

Som anført i bemærkningerne til §§ 21 og 22 må disse bestemmelser ses i sammenhæng med reglerne i arvelov for Grønland. Er afdødes bo af en sådan beskeden størrelse, at det kommer til skiftebehandling efter en af reglerne i §§ 39-41, vil barnets krav på arv efter § 21 eller kapitaliseret bidrag efter § 22 kunne fortrænges helt eller delvis. En efterlevende ægtefælle, der overtager boet alene efter § 39 eller § 40 eller sammen med andre arvinger efter § 41, kan heller ikke sættes i bidrag til afdødes særkuldbørn.

Til § 24.

Bestemmelsen, der hjemler tvangsmidler til gennemtvangelse af den i §§ 8 og 10 fastsatte anmeldeligt og oplysningspligt svarer til § 20 i den danske lov. Der har ikke hidtil i Grønland været positiv hjemmel til at straffe overtrædelse af disse forpligtelser, men straffebestemmelsen må anses for et naturligt korrelat til de bestemmelser, der pålægger anmeldelse og oplysningspligten.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til den danske lovs § 21 med en tilføjelse om, at ministeren kan træffe bestemmelse angående godkendelse af aftaler om afgørelse af underholdsbidrag ved betaling af et beløb én gang for alle.

Til § 26.

Der er foreslået en frist på ca. 1 år for lovens ikrafttræden under hensyn til, at man i overgangsbestemmelserne lader barnets fødselstidspunkt være afgørende for, om lovens statusbestemmelser